

Vacances Pagades (Part II)

2008-09-02 00:55:26

Només recordar que, de forma recent vaig referenciar el poema *Vacances Pagades* de Pere Quart. Doncs bé, avui, a l'inici del nou curs postvacacional, he trobat tothom amb il·lusions noves als llavis per començar de nou. Ja vaig dir que jo sóc de la casta dels que no hem fet vacances i per tant, mirem una mica des de la barrera les aventures estivals dels companys de feina o de la veïnada.

M'ha agradat molt que el diari [AVUI](#), hagi decidit fer una reflexió sobre les *vacances pagades*, sobre el fet de gastar-se els diners durant els dies en què hom no fa feina ni es lleva prest.

Reprodueixo així l'opinió del genial Arnau Puig, mestre de la colla de Dau al Set i que diu així:

Vacances pagades és el títol d'un llibre de poemes del 1961 de Pere Quart (Joan Oliver). Va ser escrit quan ja s'havia establert d'una manera gairebé universal que l'assalariat tenia dret a unes vacances d'uns dies sense que se li descomptés res del sou estipulat. El poeta se sentia molt polititzat; no perquè li agradés la política, sinó perquè no hi havia manera de fer poesia sense que no li sortís compromesa. Volia fugir de les metafísiques d'altres grans contemporanis seus que només s'enfrontaven amb la realitat social des de plantejaments ideals o utòpics, segurament per evitar emmerdar-se en la baixa qualitat del quotidià, que no té altra dimensió que els minuts -o dies- que una situació pugui trigar a ser resolta o desmuntada. Pere Quart investia la circumstància i era des d'aquesta lluita que volia que n'emergís l'èpica que es mereixen els combats.

Perquè la realitat no és que hom regali res a ningú, sinó que l'aparent obsequi econòmic ja ha estat retingut de la retribució deguda per la feina feta (amb tesi marxista o sense). Les vacances pagades, generalitzades entre nosaltres en temps del franquisme, tenien el mateix regust d'obsequi social voluntari i benvolent d'aquelles pagues dobles o triples (aparença encara mantinguda) que es donaven aquells anys per mostrar la bona concòrdia entre patrons i assalariats. És més, el règim ho aprofitava per fer evident la seva bona gestió i com a prova de l'harmonia social. Pere Quart desmuntava aquella imatge fent present la presa de pèl política d'aquell acció caritativa. Per actuar degudament cal repensar totes les situacions. Era la proposta del poeta de la quotidianitat.

[Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 39. Dilluns, 1 de setembre del 2008](#)

Crec que és molt encretada l'opinió d'Arnau Puig. Sobretot ara que la tornada, per a més d'un es torna un nus a la gola, difícil d'empassar, davant de les factures i els extrems d'aquestes vacances. Malgrat tot l'anomenada "crisi" continua afectant amplis sectors de la població que no entenen de viatges a Escòcia, o a Nova York... són els paries de la terra que han de treballar sense Vacances Pagades. Encara conserven però, una mica de dignitat.